

FAN EARTIIDS

*Ik haw ik gjin Pake en Beppe mear,
'k moat der gauris noch oan tinke
oan't húske mei it lege dak,
de kachel mei de baalderbak
de baskule mei de gewichten,
't lewant mei de gesichten
op portretten fan foarhinne,
fan minsken dy' t er net mear
binne*

*Ik ha gjin Pake en Beppe mear,
'k moat der gauris noch oan tinke
De stâl mei lytse kowerúten,
de skuorre mei de jonge túten
De bêdstee-doarren yn de wand,
en de stoaltsjes tsjin de kant
Beppe yn har âlderwetske toai,
wy fûnen it 'er oe sa moai*

*Ik ha gjin Pake en Beppe mear,
'k moat der gauris noch oan tinke
'k sjoch Pake stean op't túnderslân,
mei de skoffel oan 'e hân
Soms stie der yn syn blaue kile,
te houtsjen mei in grutte byle
Middeis in knipperke yn de stoel,
't erfstik fan ús oarrepake Roel*

*Ik ha gjin Pake en Beppe mear,
'k moat der gauris noch oan tinke
Mei Pake gienen we nei it lân,
wy moasten wjudzje mei de hân
Yn 'e fakânsjes wienen we de klos,
dan gienen we der deis op los
jûns koenen we wèr bedarje,
krigen soms in sintsje om te sparjen*

*Ik ha gjin Pake en Beppe mear,
'k moat der gauris noch oan tinke
Myn susters moasten Beppe helpe,
Binnen yn en bûten om de lytse
stjelpe
De kachel dy moast rikke,
de wask moast op 'e blikke
soms op it rak of oan 'e line,
en dan mar hoopje op sinneskine*

*Ik ha gjin Pake en Beppe mear,
'k moat der gauris noch oan tinke
d'r eknoch wol fan wekker lizze,
wat moatte we d'r noch fan sizze
wy hien'n 't er altiid goed nei't sin,
en it wie der oe sa skjinn
en fierders yn myn betinken,
heucht my noch it iten en it drinken*

*Mar wat seur ik dochs derom,
dy tiid komt nea net wer werom
It libben rint foar elk nei 't ein,
Mar dermei is noch net alles sein
Al libje we ek noch sa graach,
Úteinlik komt dan dochs de fraach:
'Binne w' oan't ein wol klear,
foar de moeting mei de Hear?'*

Jasper Schotanus

Ta oantinken fan Pake en Beppe út Driezum